Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GERARDA HOGANA,
predstavljeni 9. julija 2020 [1]

Zadeva C-543/19

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG
proti
Hauptzollamt Hamburg

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija))

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Carinska unija – Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 – Člen 78 – Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/82 – Člen 2(1) – Dokončna protidampinška dajatev – Oprostitev – Pogoj za predložitev računa na podlagi zaveze – Nenavedba obveznega elementa, navedenega v Prilogi k Izvedbeni uredbi Komisije 2015/82 – Popravek računa na podlagi zaveze)

I. Uvod

1. Kadar je v uredbi, s katero so določene dokončne protidampinške dajatve, opredeljena oprostitev teh dajatev, če se predloži račun, ki izpolnjuje nekatere formalne zahteve, ali lahko uvoznik predloži popravljen račun, po tem ko je predložil carinsko deklaracijo, zlasti med postopkom naknadnega preverjanja navedene deklaracije? Oziroma, ali je za uveljavljanje oprostitve protidampinških dajatev vedno treba račun, ki izpolnjuje formalne zahteve, predložiti ob vložitvi carinske deklaracije?

2. To sta v bistvenem vprašanji, ki se postavljata v obravnavani zadevi, ki se nanaša na predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija) glede razlage člena 2(1) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/82 z dne 21. januarja 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz citronske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 in zaključku delnih vmesnih pregledov v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 1225/2009 [2].

3. Predlog je bil vložen v okviru spora med nemškim podjetjem Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG (v nadaljnjem besedilu: tožeča stranka) in Hauptzollamt Hamburg (glavni carinski urad v Hamburgu, Nemčija; v nadaljnjem besedilu: glavni carinski urad) glede uporabe popolne oprostitve protidampinških dajatev, ki so bile tožeči stranki zaračunane, ker ni predložila računov na podlagi zaveze v smislu člena 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82.

1 Jezik izvirnika: angleščina.

2 UL 2015, L 15, str. 8.

II. Pravni okvir

A. Carinski zakonik

4. Člen 62 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti[3], v različici, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari (v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik), določa:

„1. Pisne deklaracije je treba izdelati na obrazcu, ki ustreza uradnemu vzorcu, predvidenemu v ta namen. Deklaracije morajo biti podpisane in vsebovati vse navedbe, ki so potrebne za uporabo določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.

2. Deklaraciji je treba priložiti vse dokumente, ki so potrebni zaradi uporabe določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.“

5. Člen 68 carinskega zakonika določa:

„Carinski organi lahko zaradi preverjanja sprejetih deklaracij:

(a) preverijo dokumente, ki se nanašajo na deklaracijo, in dokumente, ki so ji priloženi. Carinski organi lahko od deklaranta zahtevajo, da jim predloži dodatne dokumente zaradi preverjanja točnosti navedb v deklaraciji;

[…]“.

6. V skladu s členom 77 carinskega zakonika velja:

„1. Če se carinska deklaracija vloži z uporabo sistema računalniške izmenjave podatkov skladno s členom 61(b), ustno ali na kakršenkoli drug način skladno s členom 61(c), se smiselno in brez vpliva na tam navedena načela uporabljajo določbe členov 62 do 76.

2. Če je carinska deklaracija predložena z uporabo sistema računalniške izmenjave podatkov, lahko carinski organi dovolijo, da se spremni dokumenti iz člena 62(2) ne dostavijo z deklaracijo. V tem primeru se dokumenti hranijo in so na razpolago carinskim organom.“

7. Člen 78 carinskega zakonika določa:

„1. Carinski organi lahko po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta, po odobritvi prepustitve blaga, deklaracije ponovno pregledajo.

2. Carinski organi lahko po prepustitvi blaga preverijo poslovne dokumente in podatke, ki se nanašajo na uvozne ali izvozne operacije v zvezi z zadevnim blagom ali na kasnejše trgovske posle z istim blagom, da se prepričajo o točnosti navedb v deklaraciji. Ta preverjanja se lahko izvajajo pri deklarantu, vseh osebah, ki so s poslovnega vidika neposredno ali posredno udeležene v navedenih operacijah, in vseh drugih osebah, ki iz poslovnih razlogov razpolagajo s temi dokumenti in podatki. Ti organi lahko tudi pregledajo blago, če je to še mogoče predložiti.

3. Če se pri ponovnem pregledu deklaracije ali naknadnih preverjanjih izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, carinski organi ob upoštevanju vseh sprejetih predpisov, sprejmejo potrebne ukrepe za ureditev položaja, pri čemer upoštevajo nove informacije, s katerimi razpolagajo.“

3 UL 1992, L 302, str. 1.

B. Izvedbena uredba 2015/82

8. Izvedbena uredba 2015/82 je nadomestila Uredbo Sveta (ES) št. 1193/2008 z dne 1. decembra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasnih dajatev, ki veljajo za uvoz citronske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske [4].

9. V uvodnih izjavah 184 in 186 Izvedbene uredbe 2015/82 je navedeno:

„(184) Da bi lahko Komisija in carinski organi še učinkoviteje nadzorovali, da družbe upoštevajo zaveze, bo pri predložitvi zahtevka za sprostitev v prosti promet pristojnemu carinskemu organu oprostitev protidampinške dajatve pogojena:

(i) s predložitvijo računa na podlagi zaveze, tj. trgovinskega računa, ki vsebuje vsaj podatke in deklaracijo iz Priloge;

[…]

(186) Uvozniki se morajo zavedati, da lahko v času sprejetja deklaracije za sprostitev v prosti promet carinski dolg nastane kot del običajnega poslovnega tveganja, kot je opisano v uvodnih izjavah 184 in 185, čeprav je Komisija sprejela zavezo, ki jo je ponudil proizvajalec, od katerega so uvozniki neposredno ali posredno kupovali.“

10. V skladu s členom 1(2) Izvedbene uredbe 2015/82 je stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za citronsko kislino in trinatrijev citrat dihidrat, ki ga proizvaja zadevni kitajski proizvajalec izvoznik iz postopka v glavni stvari – Weifang Ensign Industry Co. Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba Weifang) – 33,8 %.

11. Člen 2 Izvedbene uredbe 2015/82 določa:

„1. Uvoz, ki je deklariran za sprostitev v prosti promet in so zanj izdale račune družbe, katerih zaveze je Komisija sprejela in katerih imena so navedena v Izvedbenem sklepu [Komisije] (EU) 2015/87 [z dne 21. januarja 2015 o sprejetju ponujenih zavez v zvezi s protidampinškim postopkom za uvoz citronske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2015, L 15, str. 75)], se oprosti protidampinških dajatev, uvedenih na podlagi člena 1, če:

(a) ga navedene družbe proizvedejo, odpremijo in zanj izdajo trgovinski račun neposredno prvi neodvisni stranki v Uniji;

(b) je takemu uvozu priložen račun na podlagi zaveze, tj. trgovinski račun, ki vsebuje vsaj podatke in deklaracijo iz Priloge k tej uredbi, in

(c) blago, deklarirano in predloženo carini, natančno ustreza opisu na računu na podlagi zaveze.

2. Carinski dolg nastane ob sprejetju deklaracije za sprostitev v prosti promet:

(a) kadar se v zvezi z uvozom iz odstavka 1 ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz navedenega odstavka, ali

[…]“.

4 UL 2008, L 323, str. 1.

12. V skladu s točko 9 Priloge k Izvedbeni uredbi 2015/82 je treba na trgovinskem računu za prodajo blaga družbe v Evropski uniji, za katerega veljajo zaveze, navesti ime uslužbenca družbe, ki je izdala trgovinski račun, ter naslednjo podpisano izjavo:

„Spodaj podpisani potrjujem, da je prodaja blaga, navedenega na tem računu, namenjena za neposredni izvoz v Evropsko unijo, v okviru in pod pogoji iz zaveze, ki jo je ponudila [DRUŽBA], Evropska komisija pa jo je sprejela z Izvedbenim sklepom (EU) 2015/87. Izjavljam, da so podatki na tem računu popolni in točni.“

13. V skladu s členom 3 Izvedbene uredbe 2015/82 je ta začela veljati 23. januarja 2015.

C. Izvedbeni sklep 2015/87

14. V uvodni izjavi 11 Izvedbenega sklepa 2015/87 je navedeno: „Da bi lahko Komisija učinkovito spremljala izpolnjevanje zavez družb, kadar je zahtevek za sprostitev v prosti promet na podlagi zavez predložen ustreznemu carinskemu organu, bo oprostitev protidampinške dajatve možna le s predložitvijo računa, ki bo vseboval vsaj informacije, navedene v Prilogi k Izvedbeni uredbi (EU) 2015/82. Ta raven informacij je potrebna tudi zato, da lahko carinski organi z zadostno natančnostjo ugotovijo, ali pošiljka ustreza trgovinskim dokumentom. Kadar tak račun ni predložen ali niso izpolnjeni drugi pogoji iz navedene izvedbene uredbe, se namesto tega plača ustrezna stopnja protidampinške dajatve.“

15. Družba Weifang je navedena v členu 1 Izvedbenega sklepa 2015/87.

16. V skladu s členoma 2 in 3 Izvedbenega sklepa 2015/87 se Sklep Komisije 2008/899/ES z dne 2. decembra 2008 o sprejetju zavez v zvezi s protidampinškim postopkom glede uvoza citronske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske[5] razveljavi, Izvedbeni sklep 2015/87 pa začne veljati 23. januarja 2015.

III. Dejansko stanje v postopku v glavni stvari

17. Tožeča stranka in družba Weifang sta se s tremi pogodbami z dne 9., 13. in 15./16. januarja 2015 dogovorili o dobavi skupno 360 ton citronske kisline po ceni 884,70 EUR na tono. Citronska kislina je bila 30. januarja 2015 odpremljena iz Ljudske republike Kitajske.

18. Komisija je odvetnike družbe Weifang 22. januarja 2015 z elektronskim sporočilom obvestila o objavi Izvedbene uredbe 2015/82 v *Uradnem listu Evropske unije*.

19. Tožeča stranka je z 12 carinskimi deklaracijami z dne 10. in 11. marca 2015 z uporabo sistema računalniške izmenjave podatkov prijavila za sprostitev v prosti promet 360 ton citronske kisline, pri čemer se je sklicevala na tri račune družbe Weifang z dne 29. januarja 2015.

20. Pred odobritvijo sprostitve blaga je glavni carinski urad od tožeče stranke zahteval, naj predloži navedene račune na podlagi zaveze, ki so vsi vsebovali izjavo iz Priloge k Izvedbeni uredbi 2015/82. Vendar se je izjava sklicevala na „Sklep 2008/899“. Potrdilo o izvozni zavezi glede citronske kisline s Kitajske (ki ga je predložila kitajska gospodarska zbornica uvoznikov in izvoznikov kovin, mineralov in kemikalij), predloženo v podporo navedenim računom, se prav tako sklicuje na „Sklep 2008/899“.

5 UL 2008, L 323, str. 62.

21. Ker je bil na prvotnih računih na podlagi zaveze naveden sklic na „Sklep 2008/899“ in ne na „Izvedbeni sklep 2015/87“, ki je začel veljati 23. januarja 2015, je glavni carinski urad zavrnil zahtevek za oprostitev protidampinške dajatve in je z 12 odločbami o odmeri uvoznih dajatev z dne 10. in 11. marca 2015 za zgoraj navedeni uvoz odmeril protidampinško dajatev na podlagi splošne stopnje protidampinške dajatve v višini 42,7 %.

22. Z dopisom z dne 13. marca 2015 je tožeča stranka zahtevala vračilo protidampinške dajatve. Glavni carinski urad je v 12 odločbah z dne 28. in 29. julija 2015 zavrnil vračilo, ker po njegovem mnenju pogoji za oprostitev protidampinške dajatve niso bili izpolnjeni zaradi nepravilnega sklica na „Sklep 2008/899“ v prvotnih računih na podlagi zaveze.

23. Z dopisom z dne 7. avgusta 2015 je tožeča stranka navedene odločbe izpodbijala v upravnem postopku, kar je obvezni pogoj za morebitno poznejše izpodbijanje odločb pred sodiščem. V navedenem upravnem postopku je predložila popravljene račune na podlagi zaveze, ki so se sklicevali na „Izvedbeno uredbo 2015/82“ in „Izvedbeni sklep 2015/87“.

24. Glavni carinski urad je 7. junija 2016 delno odobril zahtevo tožeče stranke in uporabil individualno stopnjo protidampinške dajatve. Nasprotno pa je 13. junija 2016 zavrnil oprostitev protidampinške dajatve iz razloga, da pogoji za odobritev oprostitve niso bili izpolnjeni, saj so se izvirni računi na podlagi zaveze, ki jih je predložila tožeča stranka, sklicevali na „Sklep 2008/899“ in ne na „Izvedbeni sklep 2015/87“.

25. Tožeča stranka je nato 18. julija 2016 v skladu s členom 236 carinskega zakonika s tožbo izpodbijala navedeno odločbo pri Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) ter zahtevala vračilo protidampinških dajatev, ki so ji bile naložene.

26. Najprej, predložitveno sodišče meni, da se je nova zaveza družbe Weifang, ki je konkretno izražena v Izvedbenem sklepu 2015/87, uporabljala v času, ko je bilo blago iz postopka v glavni stvari uvoženo. V teh okoliščinah sprašuje, ali računi, predloženi v okviru pregleda carinskih deklaracij, izpolnjujejo pogoje iz člena 2(1)(b) Izvedbene uredbe 2015/82, v skladu s katerimi bi se lahko šteli za račune na podlagi zaveze, čeprav pogoji iz priloge k navedeni uredbi očitno niso bili izpolnjeni, ter ali bi načelo sorazmernosti lahko vplivalo na odgovor na navedeno vprašanje.

27. Drugič, predložitveno sodišče meni, da v členu 2 Izvedbene uredbe 2015/82 rok, do katerega je treba najpozneje predložiti račune na podlagi zaveze, ni izrecno naveden. Člen 2(2) navedene uredbe določa le trenutek, v katerem nastane carinski dolg, to je trenutek sprejetja deklaracije za sprostitev v prosti promet. V tem smislu meni, da v členu 2(2) Izvedbene uredbe 2015/82 ni opredeljen zadnji mogoči rok za predložitev dokumentov, da se odobri oprostitev protidampinške dajatve.

28. Dalje, predložitveno sodišče meni, da bi tudi uporaba sistema računalniške izmenjave podatkov za vložitev carinske deklaracije lahko vplivala na razlago člena 2 Izvedbene uredbe 2015/82, saj veljavne nacionalne določbe glede takih postopkov določajo le, da se zadevni dokumenti hranijo in so na razpolago carinskim organom, kot to omogoča člen 77(2) carinskega zakonika.

29. Nazadnje, navaja tudi, da bi bilo mogoče iz načela sorazmernosti sklepati, da je mogoče nekatere navedbe na računu na podlagi zaveze navesti za nazaj ali jih popraviti, če je zadevni cilj še vedno mogoče doseči.

IV. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in postopek pred Sodiščem

30. V tem smislu je Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) prekinilo postopek in Sodišču v predhodno odločanje predložilo naslednji vprašanji:

„1. Ali v okoliščinah spora o glavni stvari oprostitvi protidampinške dajatve, uvedene s členom 1 [Izvedbene uredbe 2015/82], na podlagi člena 2(1) te uredbe nasprotuje to, da na računu na podlagi zaveze iz člena 2(1)(b) te uredbe ni naveden [Izvedbeni sklep 2015/87] iz točke 9 Priloge k tej uredbi, ampak [Sklep 2008/899]?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali se lahko predloži račun na podlagi zaveze, ki izpolnjuje pogoje iz Priloge k [Izvedbeni uredbi 2015/82], v okviru postopka za vračilo protidampinških dajatev, za namene oprostitve protidampinške dajatve, uvedene s členom 1, na podlagi člena 2(1) te uredbe?“

31. Pisna stališča so predložile tožeča stranka v postopku v glavni stvari, italijanska vlada in Evropska komisija. Zaradi pandemije covida-19 je bila obravnava, sklicana za 6. maj 2020, odpovedana. Namesto tega so bila z odločitvijo z dne 20. aprila 2020 vprašanja s prošnjo za ustni odgovor, ki so bila strankam poslana pred obravnavo, spremenjena v vprašanja s prošnjo za pisni odgovor. Tožeča stranka, italijanska vlada in Komisija so torej dobile možnost izraziti svoja stališča o vseh vprašanjih iz predloga za sprejetje predhodne odločbe.

V. Analiza

A. Prvo vprašanje

32. V prvem vprašanju predložitveno sodišče sprašuje, ali lahko uvoznik uveljavlja oprostitev protidampinške dajatve, kot je določeno v členu 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82, če se račun na podlagi zaveze, ki se predloži v ta namen, ne sklicuje na Izvedbeni sklep 2015/87, kot je navedeno v točki 9 priloge k navedeni uredbi, ampak na predhodni, to je na Sklep 2008/899.

33. Najprej, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se lahko oprostitve protidampinških dajatev in izravnalnih dajatev odobrijo le pod nekaterimi pogoji in v posebej določenih primerih ter tako pomenijo izjemo od običajne ureditve protidampinških dajatev in izravnalnih dajatev. Določbe, ki določajo take oprostitve, je torej treba razlagati ozko. [6]

34. Drugič, opozoriti je treba tudi, da je Sodišče menilo, da kadar se je treba sklicevati na akt zakonodaje EU, s katerim se sprejme zaveza družbe, je posebnega pomena sklic na pravilni akt, ki se uporablja, saj lahko carinski organi tako v času dejanskega stanja preverijo, ali so izpolnjene vse zahteve glede oprostitve zadevnih protidampinških in izravnalnih dajatev. [7]

35. Navedeno utemeljitev v tej zadevi potrjujeta uvodna izjava 184 Izvedbene uredbe 2015/82 in uvodna izjava 11 Izvedbenega sklepa 2015/87, in sicer iz razlogov, ki se nanašajo na preverjanje s strani Komisije ali pristojnih organov držav članic, ali so bile izpolnjene zaveze družb iz predpisov, ki se uporabljajo. [8]

6 Glej v tem smislu sodbi z dne 17. septembra 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, točka 24), in z dne 22. maja 2019, Krohn & Schröder (C-226/18, EU:C:2019:440, točka 46).

7 Glej v tem smislu sodbo z dne 22. maja 2019, Krohn & Schröder (C-226/18, EU:C:2019:440, točki 54 in 55).

8 Glej v tem smislu glede podobnih določb sodbo z dne 17. septembra 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, točka 30).

36. Gledano širše je namen navedenih pravil in pogojev preprečiti škodljiv učinek dampinga in omejiti tveganje izogibanja.[9] Z drugimi besedami, njihov namen ni primarno ščititi posebnih interesov posameznega uvoznika. Nasprotno pa je treba spomniti, da so oprostitve izjema od protidampinških dajatev, ki so zaščitni in preventivni ukrep zoper nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampinških praks.[10] To je potrjeno v uvodni izjavi 186 Izvedbene uredbe 2015/82, ki poudarja, da „se morajo [uvozniki] zavedati, da lahko v času sprejetja deklaracije za sprostitev v prosti promet carinski dolg nastane kot del običajnega poslovnega tveganja […] čeprav je Komisija sprejela zavezo, ki jo je ponudil proizvajalec, od katerega so uvozniki neposredno ali posredno kupovali“.

37. V tem smislu menim, da okoliščin v zvezi s posebnimi interesi zadevnega uvoznika ali v zvezi z določbami posamezne pogodbe (kot je na primer želja imeti koristi od ohranjanja boljše cene na podlagi minimalne cene, ki jo je predhodno sprejela Komisija), ki bi lahko ogrozile cilj preverjanja skladnosti z zavezo proizvajalca z namenom oprostitve protidampinških dajatev, ki veljajo v času dejanskega stanja, to je v času preverjanja carinskih organov, ni mogoče sprejeti kot odstopanje od stroge uporabe formalnih pogojev za oprostitev protidampinških dajatev. Taka možnost bi omogočala samovoljo in bi nasprotovala načelu stroge razlage zakonodajnih izjem, ki sem jih navedel zgoraj.[11]

38. Čeprav je ta pogled morda videti ozek in formalističen, pa iz izkušenj izhaja, da je učinkovito in nemoteno delovanje celotne carinske ureditve odvisno od strogega in natančnega upoštevanja zadevnih zakonodajnih zahtev glede carinske dokumentacije. To pa ne pomeni, da napak v dokumentaciji pozneje ni več mogoče popraviti. Predlagam, da se to vprašanje obravnava v okviru drugega vprašanja predložitvenega sodišča.

39. Zato glede na navedeno menim, da je oprostitev protidampinške dajatve iz člena 1 Izvedbene uredbe 2015/82 izključena, če se račun na podlagi zaveze, ki se zahteva na podlagi člena 2(1)(b) navedene uredbe, ne sklicuje na Izvedbeni sklep 2015/87, kot je izrecno navedeno v točki 9 Priloge k Izvedbeni uredbi 2015/82.

B. Drugo vprašanje

40. Z drugim vprašanjem želi predložitveno sodišče ugotoviti, ali je mogoče račun na podlagi zaveze, ki izpolnjuje pogoje iz Priloge k Izvedbeni uredbi 2015/82, predložiti v okviru postopka za vračilo protidampinških dajatev, da se zagotovi oprostitev protidampinških dajatev iz člena 2(1) navedene uredbe.

41. Predložitveno sodišče se v predlogu za sprejetje predhodne odločbe večkrat sklicuje na sodbo Sodišča v zadevi Tigers.[12] V navedeni zadevi je Sodišče razsodilo, da je treba določbo izvedbene uredbe, v skladu s katero je uporaba individualne stopnje protidampinške dajatve pogojena s predložitvijo veljavnega trgovinskega računa carinskim organom držav članic, ki je skladen z zahtevami iz ene od njenih prilog, razlagati tako, da dopušča, da se za določitev dokončne protidampinške dajatve predloži veljaven trgovinski račun po carinski deklaraciji, ko so izpolnjeni vsi drugi potrebni pogoji za uporabo stopnje protidampinške dajatve, določene za posamezno podjetje, in kadar je zagotovljeno spoštovanje pravilne uporabe protidampinških dajatev.[13]

9 Glej v tem smislu uvodno izjavo 183 Izvedbene uredbe 2015/82 in sodbo z dne 12. oktobra 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 34).

10 Glej v tem smislu sodbo z dne 3. oktobra 2000, Industrie des poudres sphériques proti Svetu (C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 91).

11 Vsekakor pa je videti, da take možnosti v tej zadevi ne bi bilo mogoče uporabiti. Čeprav so bile zadevne pogodbe datirane 9., 13., 15. in 16. januarja 2015, pa je Komisija v svojih pisnih odgovorih Sodišču potrdila, da je družba Weifang novo cenovno zavezo podpisala 11. novembra 2014. Zato ni verjetno, da nova cenovna zaveza iz uvodne izjave 4 Izvedbenega sklepa 2015/87 ni bila uporabljena kot podlaga pri pogajanjih o zgoraj navedenih pogodbah.

12 Sodba z dne 12. oktobra 2017 (C-156/16, EU:C:2017:754).

13 Glej v tem smislu točko 39 ter izrek sodbe.

42. Čeprav se določba v tej zadevi nanaša na oprostitev protidampinških dajatev in ne na individualno stopnjo protidampinške dajatve, menim, da je treba v tej zadevi uporabiti enako razlago na podlagi jezikovne in sobesedilne razlage.

43. Menim, da je pred obravnavo teh metod razlage pomembno vedeti, da če (kot sem že navedel) se oprostitev protidampinških dajatev ne uveljavlja za zaščito interesov posameznega uvoznika, velja tudi nasprotno. Z drugimi besedami, uporaba protidampinških dajatev se ne sme razumeti kot kazen za predhodno vedenje, ampak kot zaščitni in preventivni ukrep, namenjen varstvu pred nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampinških praks. [14]

44. Besedilo člena 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82 je torej podobno zadevni določbi v zadevi Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754). Čeprav je v navedeni določbi navedeno, da je „poraba začasnih protidampinških stopenj dajatev […] pogojena s predložitvijo veljavnega trgovinskega računa carinskim organom držav članic, ki je skladen z zahtevami iz Priloge II“, člen 2(1)(b) Izvedbene uredbe 2015/82 podobno določa, da se uvoz, ki je deklariran za sprostitev v prosti promet in so zanj izdale račune družbe, katerih zaveze je Komisije sprejela in katerih imena so navedena v Izvedbenem sklepu 2015/87, „oprosti protidampinških dajatev […] če […] je takemu uvozu priložen račun na podlagi zaveze, tj. trgovinski račun, ki vsebuje vsaj podatke in deklaracijo iz Priloge k tej uredbi“.

45. Tako kot zadevna določba v zadevi Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754) niti besedilo člena 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82 niti nobena druga določba navedene uredbe ne opredeljujejo roka, do katerega mora biti carinskim organom predložen veljaven račun na podlagi zaveze.

46. Kot sem pojasnil glede podobne odločbe v sklepnih predlogih v zadevi Krohn & Schröder (C-226/18, EU:C:2019:211, točka 62): čeprav iz uporabljene ubeseditve izhaja, da je „pravi“ trenutek ob predložitvi carinske deklaracije, pa te ubeseditve ni mogoče primerjati z določbo, kot je tista, na katero se je skliceval generalni pravobranilec P. Mengozzi v sklepnih predlogih v zadevi Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, točka 60). Zadevna določba, na katero se je skliceval, namreč določa, da *„kadar se predloži deklaracija za sprostitev v prosti promet*, je oprostitev dajatev pogojena s predložitvijo veljavnega originalnega potrdila o proizvodnji, ki ga je izdala ena od družb iz odstavka 4, pristojnim carinskim službam držav članic“. [15]

47. V tem smislu po mojem mnenju dejstvo, da člen 2(2)(a) Izvedbene uredbe 2015/82 določa, da „[c]arinski dolg nastane ob sprejetju deklaracije za sprostitev v prosti promet […] kadar se […] ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz [člena 2(1) uredbe]“, ne spremeni navedene razlage. Po mojem mnenju iz besedila navedene določbe jasno izhaja, da se člen 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82 nanaša na dejstvo nastanka carinskega dolga in da njegov namen ni opredeliti, kdaj je treba predložiti račun na podlagi zaveze.

48. V navedenih okoliščinah menim, da bi bilo treba člen 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82 razlagati tako, da zadevnim uvoznikom v okviru postopka vračila protidampinških dajatev ne preprečuje predložitve zahtevanega računa na podlagi zaveze.

14 Glej v tem smislu sodbo z dne 3. oktobra 2000, Industrie des poudres sphériques proti Svetu (C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 91).

15 Člen 2(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2320/97 z dne 17. novembra 1997 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev pri uvozu nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom iz Madžarske, Poljske, Rusije, Češke, Romunije in Slovaške, o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 1189/93 in o zaključku postopka v zvezi s takim uvozom s poreklom iz Hrvaške (UL 1997, L 322, str. 1). Poudarek dodan. Res je, da je ubeseditev iz uvodne izjave 184 Izvedbene uredbe 2015/82 podobna ubeseditvi iz člena 2(2) Uredbe št. 2320/97. Vendar, čeprav uvodne izjave pomagajo razložiti besedilo, je treba opozoriti, da ta ubeseditev ni tista, ki jo je zakonodajalec uporabil v členu 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82, ki je edino zavezujoče besedilo.

49. Posledično to pomeni, da ker se člen 1(4) Izvedbene uredbe 2015/82 nanaša na veljavne določbe glede carinskih dajatev, razen če je določeno drugače, podrobna pravila o predložitvi in preverjanju carinskih deklaracij blaga, za katero veljajo protidampinške dajatve, ureja carinski zakonik [16], natančneje člen 78 v primeru postopka vračila, kot je postopek upravnega ugovora, ki je bil podlaga za postopek v glavni stvari. To je mogoče torej primerjati s postopkom naknadnega preverjanja deklaracij v smislu člena 78 carinskega zakonika. [17]

50. Kot je navedlo Sodišče, ta določba opredeljuje postopek, ki carinskim organom omogoča, da po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta carinsko deklaracijo ponovno pregledajo po prepustitvi blaga, na katero se nanaša ta deklaracija, torej pozneje. [18]

51. V tem smislu lahko navedeni organi na podlagi člena 78(1) in (2) carinskega zakonika na eni strani ponovno pregledajo carinsko deklaracijo, torej jo ponovno preučijo, in na drugi strani preverijo upoštevne poslovne dokumente in podatke, da se prepričajo o točnosti navedb v deklaraciji. Če se pri tem ponovnem pregledu ali preverjanjih izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov (kot so vsebinske napake ali opustitve), morajo carinski organi v skladu s členom 78(3) sprejeti potrebne ukrepe za ureditev položaja ter pri tem upoštevati nove informacije, s katerimi razpolagajo. [19] Te določbe so tako široke, da je Sodišče navedlo, da je treba tako ravnati tudi, če je deklarant s svojim ravnanjem neposredno vplival na možnost carinskih organov za izvedbo nadzora, pod pogojem, da se pri ponovnem pregledu deklaracije ali nadzora potrdi, da cilji zadevnega carinskega postopka niso bili ogroženi. [20]

52. V takih okoliščinah, torej kadar ni tveganja izogibanja carinski ureditvi, ki se uporablja, se strinjam z generalnim pravobranilcem P. Mengozzijem, da bi bila uporaba stopnje protidampinške dajatve, ki je višja od stopnje, dejansko določene za družbo, ki proizvaja uvožene izdelke, v nasprotju s samim duhom naložitve protidampinške dajatve, saj presega cilj, da se odpravi škoda, povzročena z dampinškim uvozom. [21] Kot je navedeno v točki 43 teh sklepnih predlogov, je cilj protidampinških in izravnalnih dajatev preprečevanje škode industriji EU, ne pa oblika kaznovanja zaradi kršitve carinskih predpisov ter še manj kaznovanje tistih, ki so carinske obrazce izpolnjevali površno ali nepozorno.

53. Iz celotnega člena 78 carinskega zakonika torej izhaja, da je dovoljeno predložiti nove elemente, ki jih carinski organi lahko upoštevajo tudi po predložitvi carinske deklaracije. Sistematika navedenega člena je namreč v uskladitvi carinskega postopka z dejanskim položajem. [22]

54. V navedenih okoliščinah menim, da nič ne kaže na to, da je račun na podlagi zaveze, ki je skladen z zahtevami iz Priloge k Izvedbeni uredbi) 2015/82, izključen iz navedenih elementov, zlasti če cilji zadevnega carinskega postopka niso ogroženi.

55. V obravnavani zadevi na eni strani velja, da je tožeča stranka v postopku pred nemškimi organi predložila račun na podlagi zaveze, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge k Izvedbeni uredbi 2015/82, ter na drugi strani, da iz elementov v dokumentih, predloženih Sodišču, izhaja, da cilji zadevne protidampinške ureditve niso bili ogroženi.

16 Glej v tem smislu sodbo z dne 12. oktobra 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 27).

17 Glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v zadevi Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, točka 47). Pomembno je opozoriti, da sta kljub razlikam v prevodu zadevna postopka upravnega ugovora v zadevi Tigers in v obravnavani zadevi enaka.

18 Glej v tem smislu sodbo z dne 12. oktobra 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 29).

19 Glej v tem smislu sodbo z dne 10. decembra 2015, SIA Veloserviss (C-427/14, EU:C:2015:803, točka 24), in sodbo z dne 12. oktobra 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 30).

20 Glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 2012, Südzucker in drugi (C-608/10, C-10/11 in C-23/11, EU:C:2012:444, točka 51).

21 Glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v zadevi Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, točka 61).

22 Glej v tem smislu sodbo z dne 10. decembra 2015, SIA Veloserviss (C-427/14, EU:C:2015:803, točka 26), in sodbo z dne 12. oktobra 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 31).

56. Dejansko ni dvoma in tudi ni sporno, da je blago, ki ga je uvozila tožeča stranka, izviralo iz ene od družb, navedenih v Izvedbenem sklepu 2015/87, ter da je bila minimalna uvozna cena, ki jo je Komisija sprejela, pri zadevnem uvozu upoštevana. V preostalem pa izpolnjevanje drugih zahtev iz člena 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82 ni sporno.

57. V navedenih okoliščinah se zdi, da v obravnavani zadevi ni bilo nobenega tveganja izogibanja, kakršno je navedeno v uvodni izjavi 183 Izvedbene uredbe 2015/82, tako da pravilna uporaba protidampinških dajatev ni bila ogrožena. Kljub temu pa mora to okoliščino dokončno ugotoviti predložitveno sodišče.

58. V skladu s tem in ob upoštevanju zgoraj navedenega menim, da je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82 razlagati tako, da dopušča, da se za zagotovitev vračila protidampinške dajatve predloži račun na podlagi zaveze tudi po predložitvi carinske deklaracije, če so izpolnjeni vsi drugi potrebni pogoji za oprostitev navedene dajatve in če je zagotovljeno upoštevanje pravilne uporabe protidampinških dajatev, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

VI. Predlog

59. V skladu s tem in ob upoštevanju navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanji za predhodno odločanje, ki ju je predložilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija), odgovori:

1. Člen 2(1) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/82 z dne 21. januarja 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz citronske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 in zaključku delnih vmesnih pregledov v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 1225/2009 je treba razlagati tako, da ni mogoča oprostitev protidampinške dajatve, če se račun na podlagi zaveze, ki se zahteva na podlagi te določbe, ne sklicuje na Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/87 z dne 21. januarja 2015 o sprejetju ponujenih zavez v zvezi s protidampinškim postopkom za uvoz citronske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki je izrecno naveden v točki 9 Priloge k Izvedbeni uredbi 2015/82.

2. Člen 2(1) Izvedbene uredbe 2015/82 je treba razlagati tako, da dopušča, da se za zagotovitev vračila protidampinške dajatve predloži račun na podlagi zaveze tudi po predložitvi carinske deklaracije, če so izpolnjeni vsi drugi potrebni pogoji za oprostitev navedene dajatve in če je zagotovljeno upoštevanje pravilne uporabe protidampinških dajatev, kar mora preveriti predložitveno sodišče.